

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 481. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 3 listopada 1936 r. o nadaniu umowie zbiorowej z dnia 9 lipca 1936 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw strzeżenia na obszarze miasta Poznania.

Poz. 482. Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 14 listopada 1936 r. w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okręgowego na terenie gmin Chwostek, Droniowiczki, Kalety, Kochanowice, Łagiewniki Wielkie, Lisów, Lubsza, Olszyna, Piasek, Steblów, Strzebiń i Strzebińska Kolonia w powiecie lublinieckim.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 29 października 1936 r. o warunkowym zwolnieniu osób skazanych w wojskowym postępowaniu karnym. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 listopada 1936 r. Nr 87, poz. 609).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

481.

ZARZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 3 listopada 1936 r.

o nadaniu umowie zbiorowej z dnia 9 lipca 1936 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw strzeżenia na obszarze miasta Poznania.

Na podstawie § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej, str. 1456) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Nadaję moc powszechnie obowiązującą dla wszystkich przedsiębiorstw strzeżenia na obszarze m. Poznania umowie zbiorowej z dnia 9 lipca 1936 r., zawartej w Poznaniu pomiędzy Towarzystwem Strzeżenia „Potow” w Poznaniu — z jednej a Związkiem Zawodowym Dozorców Domych Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego, Oddział w Poznaniu — z drugiej strony.

Tekst powyższej umowy został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 11 września 1936 r. (Monitor Polski Nr 224, poz. 393).

§ 2.

Umowa, wymieniona w § 1, zostaje wciągnięta do rejestru umów zbiorowych powszechnie obowiązujących.

§ 3.

Przeglądanie akt rejestrowych Ministerstwa Opieki Społecznej dozwolone jest każdemu w godzinach urzędowych. Pracodawcy i pracownicy, dla których umowa, wymieniona w § 1, na mocy zarządzenia niniejszego jest obowiązująca, mogą żądać jej odpisów za zwrotem kosztów od stron, które umowę zawarły.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) M. Kościakowski

482.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 14 listopada 1936 r.

w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okręgowego na terenie gmin Chwostek, Droniowiczki, Kalety, Kochanowice, Łagiewniki Wielkie, Lisów, Lubsza, Olszyna, Piasek, Steblów, Strzebiń i Strzebińska Kolonia w powiecie lublinieckim.

Na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) zarządzam zgodnie z uchwałami rad gminnych w Chwostku, Droniowiczkach, Kaletach, Kochanowicach, Łagiewnikach Wielkich, Lisowie, Lubszy, Olszynie, Piasku, Steblowie, Strzebinu i Strzebińskiej Kolonii w powiecie lublinieckim, że w gminach tych na prowadzenie przemysłu okręgowego, wymienionego w art. 45 L. 1 i 3 prawa przemysłowego, potrzebne jest osobne zezwolenie (wiza) właściwej władzy przemysłowej, tj. Starostwa w Lublińcu, o ile licencja wydana jest przez inną władzę przemysłową.

Zarządzenie to ogłasza się w Gazecie Urzędowej Wojew. Śląskiego i w Monitorze Polskim.

Nadto zarządzenie to winno być uwidocznione na tablicy urzędowej powyższych gmin, przeznaczonych na obwieszczenia.

Wojewoda:
w/z (—) Dr. Saloni,
Wicewojewoda.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 29 października 1936 r.

o warunkowym zwolnieniu osób skazanych w wojskowym postępowaniu karnym.

Na podstawie art. 529 § 2, art. 530 § 1 i art. 555 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 września 1936 r. zawierającego Kodeks wojskowego postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 537) zarządzam, co następuje:

§ 1. Minister Spraw Wojskowych zarządza i odwołuje warunkowe zwolnienie z odbycia części kary, orzeczonej przez sąd wojskowy co do:
A. oficerów (równorzędnych) skazanych na jakąkolwiek karę pozbawienia wolności;
B. osób, nie posiadających stopnia oficerskiego (równorzędnego), skazanych na karę:

- 1) więzienia na czas ponad lat 5 lub dożywotnio;
- 2) śmierci albo więzienia na czas ponad lat 5 lub dożywotnio — jeżeli karę orzeczoną przez sąd zamieniono w drodze łaski na karę pozbawienia wolności na czas do lat 5;
- 3) więzienia na czas do lat 5 lub aresztu za przestępstwa przewidziane:
 - a) w art. 38, 40, 41, 55, 59 § 3, art. 62 § 1, art. 63 — 67, 78 § 2 i 3, art. 83, 101, 103 i 104 § 2 k. k. w.;
 - b) w art. 46 i 47 k. k. w., jeżeli równocześnie orzeczono karę wydalenia z wojska lub z marynarki wojennej albo degradacji;
 - c) w art. 93 — 123, 125, 126, 152, 153, 154, 156, 163 — 167, 215 § 1, art. 216 § 1, art. 217 § 1, art. 218 i 219 § 1 k. k.;
 - d) w art. 10 — 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o niektórych przestępstwach przeciwko bezpieczeństwu Państwa (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 851);
 - e) w art. 73 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia

14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437).

§ 2. (1) Uprawnienia co do zarządzania i odwoływania warunkowego zwolnienia z odbycia części kary osób, skazanych w wojskowym postępowaniu karnym, w przypadkach nie wymienionych w § 1 przekazuje się zwierzchnikom sądowo-karnym współdziałającym w postępowaniu przed wojskowymi sądami okręgowymi (admiralskimi).

(2) Warunkowe zwolnienie zarządza i odwołuje:

- a) jeżeli wyrok wydał w I instancji wojskowy sąd okręgowy (admiralski) — zwierzchnik sądowo-karny, współdziałający w postępowaniu przed tym sądem w danej sprawie;
- b) jeżeli wyrok w I instancji wydał wojskowy sąd rejonowy — właściwy dowódca okręgu korpusu;
- c) jeżeli wyrok wydał w I instancji wojskowy sąd marynarski lub wojskowy sąd rejonowy jako marynarski — zwierzchnik sądowo-karny, współdziałający w postępowaniu przed sądem admiralskim lub wojskowym sądem okręgowym jako admiralskim, któremu ten wojskowy sąd marynarski (lub wojskowy sąd rejonowy jako marynarski) jest podporządkowany.

§ 3. (1) Warunkowe zwolnienie może nastąpić na prośbę lub z urzędu.

(2) Prośbę może wnieść skazany, jego obrońca lub pełnomocnik, małżonek, krewni i powinowaci w linii wstępnej i zstępnej, rodzeństwo, ustawowi zastępcy (opiekunowie, kuratorowie) i wychowawcy.

(3) Prośby innych osób mogą stanowić powód do rozważenia sprawy z urzędu.

§ 4. Prośbę można zgłosić ustnie do protokołu lub pisemnie komendantowi wojskowego zakładu karnego (naczelnikowi więzienia), w którym skazany odbywa karę, albo u właściwego wojskowego prokuratora okręgowego (§ 8 ust. 1 i § 16), albo też u przełożonej władzy skazanego.

§ 5. (1) Prośbę opiniuje komendant wojskowego zakładu karnego (naczelnik więzienia), w którym skazany odbywa karę; przeprowadza on również potrzebne dochodzenie.

(2) W tym celu należy do komendanta wojskowego zakładu karnego (naczelnika więzienia) kierować również prośby, zgłoszone u wojskowych prokuratorów okręgowych i u władz przełożonych skazanego.

§ 6. W toku dochodzenia prócz stwierdzenia, jak skazany prowadzi się w więzieniu, należy zbadać osobiste stosunki skazanego, stosunek do służby wojskowej, poprzednią karalność, jeśli zaś skazany po zwolnieniu go z odbycia części kary nie ma powrócić do czynnej służby wojskowej, to również jego zdolność zarobkowania, możliwość uzyskania przez niego pracy zarobkowej, lub możliwość zapewnienia mu w inny sposób warunków utrzymania w miejscowości, do której zamierza udać się, oraz inne okoliczności, mogące mieć wpływ na zarządzenie o warunkowym zwolnieniu.

§ 7. (1) Prośbę można zgłosić i przedstawić do decyzji w ostatnich piętnastu dniach okresu przewidzianego w art. 65 § 2 k. k., jeżeli dwie trzecie kary nie przenoszą jednego roku, w innych przypadkach — w ostatnich dniach trzydziestu tego okresu.

(2) Prośby zgłoszone przed powyższymi terminem lub też przed upływem terminu przewidzianego w art. 531 kodeksu wojskowego postępowania karnego odrzuca komendant wojskowego zakładu karnego (naczelnik więzienia). Na tę decyzję służy zażalenie, które rozstrzyga ostatecznie wojskowy prokurator okręgowy.

§ 8. (1) Komendant wojskowego zakładu karnego (naczelnik więzienia) przedstawia prośbę ze swoją opinią wojskowemu prokuratorowi okręgowemu tego wojskowego sądu okręgowego (admiralskiego), który wydał wyrok w I instancji lub w którego okręgu znajduje się wojskowy sąd rejonowy (marynarski), który wydał wyrok.